Ч. 209. Неділя 2 жовтня (19 вересня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Сойм ческий. — З'ї д мінїстрів. — Справа італїяньского унїверситету.

Президия союза социяльно-демократичного постановила вчера удати ся до президента палати послів з просьбою, аби скликав на один з найблизших днів конференцию провідників парляментарних клюбів, а то в тій цїли, аби зажадати нового вибору членів австрийскої делеґациї.

В парляментарних кругах вказують, що інституцию конференциї провідників клюбів сотворено виключно для установлюваня порядку в працях парляменту, отже справа скликуваня делеґаций не може в ніякий спосіб становити предмету ухвал конференциї провідників клюбів.

Клюб ческий ради державної відбув засїданє, на котрім радив над справою спільного клюбу в радї державній. Клюб ухвалив дати своїм представителям в комісиї до виготовленя статуту вказівку в тім дусї, що ческий клюб гадає, що конечним є в радї державній спільний ческий клюб. Проєкт статуту з малими змінами затверджено і принято єго яко підклад до нарад для всїх ческих клюбів.

Вибори членів делеґаций з угорского сойму відбудуть ся в палатї послів дня 3 жовтня, а в палатї вельмож 4 жовтня.

Ческий сойм відкрито вчера по 11 год. перед полуднем. Маршалок кн. Лобковиц виголосив посмертні згадки, по чім по відчитаню впливів приступлено до дневного порядку. П. Скарда поставив внесенє, аби правительственне предложенє в справі проєкту закона о продовженю увільненя податку особисто-доходового від додатків передано комісиї зложеній з 27 членів і аби та комісия виготовила справозданє до трех тижднів. Внесенє ухвалено без дискусиї.

До третої точки дневного порядку обіймаючої перше читанє правительственних предложень разом з двома проєктами закона о зміні краєвої ординациї королївства Чех, проєкт закона о новій виборчій ординациї, о управильненю уживаня обох краєвих язиків в автономічних урядах, забрав голос пос. Еппінґер і поставив внесенє, аби ті справи приділено комісиї зложеній з 39 членів і аби та комісия предложила справозданє до трех тижднів. То внесенє принято без дискусиї і маршалок зарядив відтак перерву.

В дальшім ходї засїданя палата ухвалила внесеня о зміну дотеперішної ординациї краєвої королївства Чех і о заведенє загального, рівного, тайного і безпосередного права виборчого до сойму. На тім дневний порядок вичерпано. Про речинець слїдуючого засїданя будуть посли повідомлені письменно.

Австро-угорский мінїстер справ внутрішних др. Еренталь і італїяньский мінїстер справ заграничних Сан Джуліяно разом з дружинами прибули вчера на королївский замок в Раконіджі, де королївска пара дала снїданє в честь ґр. Еренталя. Король Віктор Емануель надав ґр. Еренталеви брилянти до ордеру св. Анунцияти, а леґацийному радникови ґр. Сапаріому хрест офіцирский ордеру італїяньскої корони. Король дуже сердечно розмовляв з обома мінїстрами.

Ґр. Еренталь вручив королеви відручне письмо Цїсаря Франц Йосифа, в котрім Цїсар дякує за відручне письмо короля і за желаня з нагоди 80-лїтних роковин уродин Цїсаря. Письмо то вручив був Цїсареви мінїстер Сан Джуліяно в часї свого побуту в Ішлю.

Вчера повернули оба мінїстри і їх дру-

ДИПЛЬОМАТ.

З англійского — Ф. Клеменса.

(Конець).

— А може она зовсім не має тих листів і лише грозить?

— На жаль маю докази о противнім — відповів мінїстер з огірченєм — бо она прислала менї відписи листів, аби — як писала — пригадати менї їх зміст.

— А якийже зміст тих листів, що вас так компромітують.

— Сам скажи! В однім листї назвав я теперішного президента пяницею, без мозку і т. ин. В иншім знов назвав я єго дурнем.

Молодець не міг удержати легкого усьміху.

— Добре тобі сьміяти ся! — відозвав ся Ґордон — але я відданий вповні на єї ласку або неласку.

— А не пробовали ви в якийсь спосіб прийти в посїданє тих листів?

— Перед двома днями напало на неї двох волоцюгів — очивидно случайно — в центральнім парку і обрабували єї. Але листів при нїй не було. Також велїв я в єї неприсутности глядати в єї мешканю, також дармо. Маю отже до вибору: заплатити або іти на пенсию.

— В такім случаю волите заплатити?

— Нї, три рази нї! — крикнув Ґордон рішучо. — Гроший она не дістане. Радше я спенсионую ся! Пятьдесять тисяч долярів!

— Очивидно! Впрочім що з моїми двацять пять тисячами долярів? — попробував Аллян навязати попередну розмову.

— Яка безвстидність! — гнївав ся мінїстер — чиж ти не понимаєш мого критичного положеня?

— Що менї дасте, дістанете назад.

— Що тобі то поможе, коли не дістанеш посади?

— Так, посаду мушу також мати. Гм!

Аллян підняв ся, аби іти, але задержав ся.

— Вуйку! Прийшло менї щось на гадку!

— Ну? Що такого?

— Средство до вашого освободженя. Не заплатите анї цента.

Вуйко онїмів.

— Неможливо, такого способу нема! — скрикнув вкінци.

Але єго сестрінець глядів з таким довірієм, що й мінїстер також набрав сьмілости надїяти ся.

— Я знаю, що ти не аби як хитрий. Але в тім случаю....

— З артисткою зробимо одну штуку — замітив Аллян усьміхаючись. — Але за те мусите заплатити мої довги і вистарати ся для мене о місце!

— Очивидно, очивидно. Але як ти то хочеш зробити?

— То моя тайна. Ви лиш напишіть до неї, аби вам дала вісім днів часу. Коли їй ще поясните, що задля того не потерпить нїякої шкоди, то она пристане на предложенє.

— Я майже о тім пересьвідчений. Але не нароби менї нїяких дальших неприємностий.

Аллян самосьвідомо усьміхнув ся.

— Менї здавало ся, що достаточно мене знаєте. Отже ви годите ся?

— Так, тілько гроші менї віддаш.

— Не бійте ся. Отже я маю трицять тисяч долярів довгу.

— Двацять пять?

— Нї, трицять тисяч — поправив молодець рішучо. — Чейже не буду вас дурити.

— Ґм. Добре, сподіваю ся, що більше не буде.

— Будьте спокійні. Найбільше трицять два тисячі. Відтак — посада начальника відділу з платнею шістьох тисячів долярів.

— Пять тисяч казав ти перше.

— Вуйку, будьте такі добрі і позвольте на шість тисяч!

— Що маю робити? Добре.

— Так, тепер сейчас напишіть до неї і дайте менї відписи ваших листів.

— На що?

— Потребую їх.

— До побаченя!

— До побаченя!

Зараз опісля написав мінїстер до артистки, котра відповіла єму, що пристає на осьмидневну проволоку.

Минуло два, три, чотири днї. Аллян не показував ся у вуйка. Ще нїколи не вижидав Ґордон свого сестріняця так нетерпеливо і з та-

жини з Раконіджі до Турину, де між обома міністрами відбула ся одногодинна конференция. Вечером дав мін. Сан Джуліяно обід в честь ґр. Еренталя.

Сими днями відбув ся в Тридентї з'їзд Союза італїяньских студентів. Отворене з'їзду наступило в ратушевій салї, де бурмістр Триденту др. Сілї і бурмістр Роверета пос. Мальфаті торжественно принималис тудентів. Голова Союза італїяньских студентів, студ. Бака вказав в своїй промові на безуспішність дотеперішних змагань до основаня італїяньского університету в Триестї та взивав італїяньских студентів витревати в борбі до краю. Голова італїяньскої народної партиї, віцепрезидент парляменту др. Кончі, прислав з'їздови привітну телеґраму. На пирі, уряджені по з'їздї, заявив бурмістр Триденту др. Сілї, що весь італїяньский нарід в Австриї з ентузиязмом глядить на італїяньских студентів, котрі з нараженем кариєри і житя борють ся о власний університет.

Новинки.

Львів, дня 1-го жовтня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував ветеринаря повітового, Сильвестра Кручковского, старшим ветеринарем повітовим, а асистента ветер. Йос. Стренка ветеринарем повіт.; — переніс старш. ветеринария пов. Йосифа Ґалка з Борщева до Золочева, а ветеринаря пов. Станисл. Солецкого із Золочева до Борщева. — П. Намістник іменував официяліів рахун. Намістництва: Бр. Седляка, Ром. Турчмановича, Стан. Радзіковского, Вол. Палвну і Лейбу Герша Гольдберґа ревідентами рахунковими Намістництва; — асистентів рах. Намістництва: Меч. Оконьского, Ів. Іравта, Фр. Домбровского і Стеф. Стотаньчика официялами рахунковими Намістництва; а ц. і к. поручника 15 пп. Отток. Файстмантля і практикантів рахункових Намістництва: Здисл. Матавша і Ант. Саввича асистентами рахунковими Намістництва. — П. Намістник переніс секретаря пов. Йос. Баржиньского з Переворска до Сянока а канцелїста Намістництва Волод. Хробака із Скалата до Переворска.

— **З причини холєри**, яка ширить ся на Угорщинї видало ц. к. Намістництво зарядженя обмежуючі рух подорожних прибуваючих до краю від угорскої сторони і зарядила санїтарну ревізию тих подорожних на стациях зелїзничих в Вороняниці, Лавочнім, Сянках, Лупкові, Мушинї, Чорнім Дунайци і Звардоню.

— **Доповняючий вибір** до Ради повітової в Бродах одного члена з громад сільских розписаний на день 24 падолиста, а вибір двох членів з ґрупи громад міских на день 28 падолиста с. р.

— **Оповіщене.** Ц. к. Дирекция скарбу подає до відомости: По мисли постанов § 200 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих мають що року предкладати низше згадані особи до ужитку при вимірі податку особисто-доходового слїдуючі викази а то: 1) Властителї домів замешканих а взглядно їх повновластники — виказ всіх мешканців дому: — 2) особи піднаймаючі помешкане — виказ піднаємників; — 3) голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осіб належачих до господарства домового, котрі мають власний дохід. Взиває ся проте всї висше згадані особи, щоби викази висше означені в цїли виміру податку особисто-доходового на рік 1911 предложили і визначає ся до того реченець до 15 падолиста 1910 р. Викази тоті мають бути зладжені на приписаних до того друках, котрі дотичним сторонам на їх жадане власти податкові безплатно видавати будуть. Викази під 2 і 3 становити мають при будинках винаймлених прилогу до виказу під 1 а властителї домів мають мають їх предложити разом з виказом 1 сїй власти податковій, в котрої окрузї лежить дотичний дім. З якого дня стан мешканців має бути в тих трех виказах представлений назначать поодинокі власти податкові І-ої інстанциї. Які занзи обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друків. Близші поясненя в тім взглядї суть поміщені в згаданім на початку приписї закона і в артикулї 39 розпорядженя виконавчого з дня 24 цьвітня 1897 В. з. д. ч. 108. Що до наслїдків непредложеня виказів, або предложеня заяв неправдивих відсилає ся до постанов § 247 згаданого на початку закона.

— **В школї музичній фортепяну і цитри** п. Йосифа Павла Вигнаньского при ул. Ґродзїцких ч. 2 І поверх відбувають ся виписи від 8 години рано до 12 в полудне і від 2 до 6 год. по полудни. Наука дїлить ся на 3 відділи: курс низший, середний і найвисший. Курс для дїтий 6 К місячно. На жадане лекциї і поза домом.

— **Дрібні вісти.** Львівский „Сокіл“ заложив доси 525 пожарних філїй а 24 руханкових (ґімнастичних). — Перший народний фестин в Чорткові приніс був около 700 К чистого доходу, які призначено на Бурсу Руск. Тов. педаґоґічного в Чорткові, на філїю „Просьвіти“ і на заснованє захоронки для бідних дїтий. — П. Йосиф Онишкевич, нотар згубив вчера в єзуїтскім городї золотий годинник з грубим золотим дармовісом вартости 500 К. — П. Ів. Бобеляк, гаміцер зелїзничий знайшов почтову книжочку щадничу на суму 160 кор. і зложив єї на полициї. — Маєтність Прилипче на Буковинї, обіймаючу 1000 морґів землї, купив від пані Весьоловскої міліонер Мотьо Фішер. — За крадіж двох золотих 10-коронівок на шкоду переплетника Ст. Велни арештувала полиция его ученика 15-лїтного Михайла Мусія.

— **Репертуар руско-народного театру** в Тернополи, під дирекциєю Йос. Стадника. Саля „Міщаньского Брацтва“. Початок о годинї 7·30 вечером. — Білети продає раньше „Народна Торговля“, а від 6 години вечером каса театру.

В недїлю, дня 2 жовтня 1910 „Ніч під Івана Купала“, народний образ зі сьпівами і танцями в 4 дїях М. Старицкого.

Ві второк, дня 4 жовня 1910. „На бідного Макара“, жарт в 4 дїях А. Володского.

В науцї „Ганнуся“ Гавптмана і сензацийна штука з житя Японців „Тайфун“.

кою тугою. Він посилав по него, писав листи, але Аллян не приходив.

Той вітрогін обдурив мене — сказав собі Ґордон. — Завтра минає реченець і зі мною всьо скінчило ся. — Міністер сів зітхаючи і взяв в руки „Нюйоркску Трибуну“. — „До чорта! — скрикнув нагло — чи сьвіт валить ся?

Великими, товстими буквами було там виписане его імя. Ґордон опустив часопись, але цікавість перемогла і він почав скоро читати:

„Спомини з мого житя. Автобіоґрафія міністра Джемса Ґордона“.

Він важко зітхнув і обтер піт з чола.

— Що то має значити? — скрикнув. — Звідки взяла „Трибуна“ мою біоґрафію?

Він в своїм житю не писав ніякої. Ґордон читав зі зростаючою цікавостию. Коли то було фальшоване або обманьство, то могло походити зпоміж близько єму стоячих осіб, котрі знали его приватне житє. Була там бесїда про деякі гріхи молодости, про котрі він сам оповідав, але лише в тіснім кружку приятелів. Всьо, що було тут випечатане, відповідало вповні дійстности, навіть опис его студентского житя і початку політичної кариєри. А ось — він підскочив, немов би его укусила змия — ось тут була бесїда про его відносини до міс Гельмур. З великою цікавостию перебігав стрічки, его лиця аж пашіли від великого розворушеня. Були тут і всї его необережні вислови про президента, але віддані в такім видї, що й найбільший его ворог не був би міг нічого закинути, в видї, в якім всї ті слова тратили своє первістне значінє. Він сам оповідав тут, як всьо склало ся, описав не без дотепу свої колишні відносини до теперішного президента міністрів, котрого тоді не умів ще оцінити. Але пізнїйше цїлковито поправив ся, бо инакше не мав би потреби брати того чоловіка в оборону против напастий і не глядів би на него з таким поважанєм і почестию як нинї. Для приміру наводить він слова, якими посьмів свого часу обиджувати того чоловіка, а то — в листах до своєї бувшої судженої міс Гельмур; рівночасно остерігає читачів сих стрічок перед нерозважними дїлами в політицї і радить їм, аби все добре розважили наперед, заки кого будуть напастувати. А який благородний характер у теперішного президента міністрів, можна найлїпше з того пізнати, що він такого чоловіка, як писатель тих стрічок, котрий его переслїдував, зробив своїм приятелем і повірником і покликав до кабінету. — І в тім дусї була написана цїла статя.

Коли Ґордон дочитав до кінця, обтер своє спотнїле лице і глубоко відотхнув; відтак підняв ся і мало що не підскочив з радости.

— Славно, знаменито! — скрикнув. — То був одинокий спосіб мого ратунку. Як міс Гельмур буде злобити ся, коли то перечитає! Тепер вже вирвано їй оружиє з рук!

Нараз отворили ся двері і вбіг Аллян Вільзінґ.

— Ну, вуйку, чи ви вдоволені мною?

Міністер обіймив сестрінця і притиснув его так сильно до грудий, що молодцеви аж майже віддих заперло.

— Алляне! — крикнув — добрий хлопче, то одно, одиноке в своїм родї величаве дїло! То був справдї одинокий вихід з мого критичного положеня. Сподїваю ся, що небезпечність минула.

— Очивидно! — скрикнув Аллян живо. — Цїле місто говорить лиш о тім. Навіть президент утішив ся тою статею.

— Звідки ти то знаєш?

— Звідки?

Аллян сів на крісло, запалив циґаро, яке виймив зі срібної папіросницї, і став оповідати поважно:

— Чи ви гадаєте, що я був би так просто важив ся оповістити ту статю? Ви самі сказали менї, що „Трибуна“ просила вас вже нераз о вашу житєпись. Отже я знаю ваше житє лїпше як ви може здогадуєте ся і тому міг відважити ся написати біоґрафію у вашім імени. Я взяв ся рішучо до роботи і за три дни був готовий. Відтак виєднав я собі авдиєнцию у президента міністрів, повідомив его о тім, що ви бажали би оповістити вашу біоґрафію, і спитав его, очивидно у вашім імени, чи він не буде мати чого против представленя ваших попередних відносин. Президент не мав нічо против того. Для певности відчитав я єму дотичні уступи, очивидно у вибраній мною формі. Бо всьо на сьвітї зависить від форми. Відтак пійшов я з рукописию до редакциї „Трибуни“, де принято мене з отвертими раменами. Я одержав два тисячі долярів винагороди.

— Ти їх заробив, любий Алляне!

— А тепер чей можу надїяти ся виповненя моєї просьби.

— Очивидно! Посаду я тобі вже виробив, твої довги заплачу також, вернеш менї лише двацять два тисячі долярів, десять тисяч належать ся тобі за твою штуку.

Але міністер дуже помиляв ся, коли гадав, що сестрінець обійме его може зворушений.

— Вуйку! — сказав він з уданим обуренєм — ви були і є скупарем! Марних десять тисяч долярів, де я вам уратував пятьдесять тисяч! Я хотів вам сказати, що вдоволю ся половиною тої суми.

— А ти був і є урвитель, Алляне, але що правда, то маєш знамениті дані, аби стати дипльоматом. Твоя посада надає ся дуже добре до того. Що менї тепер возьмеш, то буде тобі відтак недоставати в спадщинї.

Увійшов служачий і подав міністрови лист.

— Від Гельмур! — крикнув Ґордон весело, коли его перечитає. — Тепер продав менї мої листи за пять тисяч долярів. Дам їй пятьсот.

— Не треба! Взагалї не відповідайте їй! — відозвав ся Аллян. — Тих пятьсот долярів дайте радше менї, куплю за них нараменник моїй Сильвиї.

Пять мінут пізнїйше був молодий дипльомат в посїданю 500 долярів і посвистуючи весело якусь арию з опери, пішов до ювилера по нараменник.

† **Померли:** О. Александер Левицкий, нарох Скали над Збручем, почес. асс. еп. Консисториї помер дня 29 вересня в Скали в 60 р. житя а 37 сьвященьства. — Др. Андрій Обржут, професор патольоґічної анатомії медичного виділу на львівськім університеті помер дня 29 вересня в Нових Банатках в Чехії в 55 р. житя.

— **Руске Товариство лікарске.** Ще в лютім 1908 р. оснував ся був в Коломиї комітет, зложений з дрів: Т. Е. Бурачиньского, секундаря краєвого шпиталю в Чернівцях, Гр. Гарматія, лікаря в Теребовли, Евгена Гузаря, секундаря краєвого шпиталю в Чернівцях, Ол. Козакевича, лікаря в Коломиї, Йосифа Коса, полкового лікаря в Коломиї, Зин. Левицкого, директора і примаря загального шпиталю в Коломиї, Евгена Насічницкого, окружного лікаря в Ланчині коло Делятина, Івана Ціпановского, лікаря в Городенці і Вол. Яновича в Станиславові. Уложено статути, але мінїстерство відкинуло їх рескриптом з дня 10 червня 1908 р. і аж по пороблених в них змінах затвердило їх. Тепер приступає комітет до уконституованя товариства і введеня его в житє. „Руске товариство лікарске" має на меті, з виключенем всяких питань, що входять в політику: 1) плеканє лікарских і природничих наук, 2) опіку над санітарними справами Галичини і Буковини, 3) береженє прав і станових інтересів членів і 4) удержуванє тіснїйших товариских зносин та несенє матеріяльної помочи в міру средств членам товариства і лишившим ся по них вдовицям та сиротам. Повисші цїли товариство має осягати: а) періодичними зборами з відповідними рефератами, демонстрациями і нарадами; б) вандрівними зїздами товариства і его відділів (Wanderversammlungen) і виставами; в) основанєм бібліотеки лікарских і природописних книжок; г) видаванєм — в міру спромоги — фахової часописи; ґ) основанєм відділу запомогового і каси хорих для членів (Взаїмної Помочи); д) основуванєм і веденєм гуманїтарних інституций: санаторий, закладів купелевих, стаций кліматичних, заведень ратункових і т. д.; е) дбанєм про помноженє числа лікарів і ветеринарів в Галичинї і Буковинї через креованє і уділюванє стипендий, підмог, основанє бурс, поручуванє новоосідаючим товаришам місця осідку. Звичайним членом товариства може бути кождий лікар і ветеринар рускої народности, замешкалий в Австриї та управнений до виконуваня свого фахового званя.

Якраз нині вечером о 7 год. відбудуть ся у Львові перші конститууючі збори сего товариства з слідуючим порядком нарад: 1) Уконституованє ся загальних зборів; 2) відчитанє статута; 3) звіт комітету основателів; 4) вибір виділу товариства (5 членів, 2 заступників); 5) вибір контрольної комісиї (2 членів і 1 заступника) і визначенє термінів шконтра каси і книг рахункових; 6) означенє висоти вписового і вкладок на рік 1910/1911; 7) визначенє числа і границь поодиноких відділів; 8) визначенє місця слідуючого загального збору; 9) справа вступленя товариства до Союза австрийских товариств лікарских; 10) внесеня.

Загальні збори є правосильні, наколи є присутних найменше 1/10 зголошених звичайних членів. Коли на означений час не явить ся потрібна скількість членів, тоді відбудуть ся загальні збори з тою самою проґрамою о годину пізнїйше, без огляду на число присутних членів, управнених до голосованя.

— **Огні.** В Говилові малім, гусятиньского повіта, згоріло в недїлю підчас великої бурі около 150 будинків господарских разом зі школою і приходством. Шкода виносить звиш 200.000 кор., бо згорів і весь сегрічний добуток. Причиною була несторожність підчас весїля. — В четвер вечером вибух огонь в столярскій робітни Мойсея Франліха при ул. Городецкій ч. 35, але сторожа пожарна, що в пору явила ся пригасила. Шкода незначна.

— **Арештованє торговельника сахариною.** В Перемишли арештувала поліция якогось Пінкаса Зайфа з Городка ягайл., котрий привіз до Перемишля 25 кільо сахарини і хотів єї продати в містї. При ревізиї знайдено при нїм річну карту II. кл. і богато готівки. Арештований хотів перекупити аґента поліцийного і давав єму 100 кор., але то не помогло. Як стверджено, Зайф вже від довшого часу торгував тим товаром і доробив ся на нїм грубого майна. Сахарина єсть то кількасот разів солодше від цукру твориво, котре виробляє ся з камінного вугля, котре однак не має анї трошки тої поживної вартости, що цукор і для того уживанє за приправу до всїляких артикулів поживи робить їх безвартними. Отже коли би хтось при виробі таких артикулів уживав сахарини замість цукру, той допускав би ся обманьства. Тому то в нашій державі привіз сахарини із заграници єсть строго заказаний. З другої же сторони стала ся сахарина для всїляких мантїїв і пачкарів важним артикулом заробковим.

— **Нещасливі пригоди.** Під Високим Замком, де давнїйше була ледівня бровару Кісельки, знаходить ся тепер яма яких 10 метрів глубока, але так зле накрита, що стала ся оногди причиною небезпечної пригоди. Коло тої ями бавив ся термінатор ножівничий, 15-лїтний Станислав Цибрух і нараз впав до неї. Треба аж було завізвати сторожу пожарну, котра хлопця витягнула звідтам шнуром. Лікар ствердив, що хлопцеви на щастє не стало ся більше нїчого, лиш трохи зверха потовк ся. Хлопця відставлено до дому родичів. — Маляр Людвик Рож впав оногди з драбини, стоячої при домі на ул. Цловій, де працював при відновлюваню фасади. Упавши на обі руки, одну зломив а другу звихнув. Поготівля ратункова подала єму першої помочи.

— **Буква S в нїмецкім войску.** Виходяча в Чілє ґазета „Las Ultimas Noticial" помістила в числі з 1 вересня таку статейку: Нїмецка управа войскова, щоби означити в списі кондуїти своїх підвластних степень їх пиящтва, уживає слїдуючих пять знаків: S, SS, SSS, SSSS, SSSSS. Буква S єсть то початкова буква слова „saufen", що значить „запивати ся"; отже перший знак значить: запиває ся. Знак SS значить „запиває ся дуже", бо друге S єсть початковою буквою слова „sehr", що значить „дуже". Дальше від третого слова „stark", що значить „сильно", приходить трете S; отже SSS в кондуїті значить „запиває ся дуже сильно" (sauft sehr stark). До четвертого знаку приходить ще одно S від слова Schnaps (горівка), отже SSSS значить запиває ся дуже сильно горівкою (sauft sehr stark Schnaps). Наконець пяте S, взяте від слова „schlecht", що значить „злий" і тому знак SSSSS означає „запиває ся дуже сильно злою горівкою".

Телеґрами.

Відень 1 жовтня. Помер тут професор ґінекольоґ на тутешнім університетї др. Хробак.

Будапешт 1 жовтня. Бурмістр міста Відня Ваймаєр з віцебурмістром Госсен прибули тут вчера о 12 год. в ночи. На двірци повитав їх бурмістр Барчі. Гостї станули в готели „Паннонія".

Загреб 1 жовтня. Бактеріольоґічні росліди декктів робітника помершого в Осеку ствердили азийску холеру.

Петербург 1 жовтня. „Рєчь" доносить, що проєкт земств в західних провінциях відобрано з нарад ради державної длятого, що правительство хоче на основі статистичних дат ствердити, о скілько оправдані суть обави о переваґу польского елементу в будучих земствах.

Мадрид 1 жовтня. Заведений в Більбао стан облоги знесено.

Турин 1 жовтня. На вчерашнїм обіді, котрий маркезе Сан Джуліяно дав в честь ґр. Еренталя, явили ся ґр. Еренталь і панове з его дружини в італіяньских ордерах, маркезе Сан Джуліяно і панове з его дружини в австрийских ордерах. Стіл був прикрашений цьвітами. Підчас обіду панував настрій дуже сердечний. На памятку вчерашного обіду одержали его участники красні бонбонєрки. По обіді пішли гості до сусїдного сальону і пили чорну каву. Підчас того вела ся оживлена розмова.

Ціна збіжа у Львові.

дня 30-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	9·70	до	9·90
Жито	6·60	„	6·80
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний . .	7·20	„	7·50
Ячмінь броварний . .	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	9·—	„	12·—
Вика	7·20	„	7·50
Бобик	7·30	„	7·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	75·—	„	85·—
Конюшина біла . .	90·—	„	105·—
Конюшина шведска . .	65·—	„	75·—
Тимотка	32·—	„	34·—

За редакцию відповідає: Адам Крехзвецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.